

- uwzględnienie żądań skarżącego podniesionych w postępowaniu przed Sądem w zakresie wskazanym poniżej, mianowicie:
    - stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r., zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB ⁽¹⁾ (zwanej dalej „drugą decyzją zmieniającą”);
    - stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r., zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB ⁽²⁾ oraz
    - stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r., zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 ⁽³⁾
- w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności przedstawionej w piśmie dostosowującym żądania.

Zarzuty i główne argumenty

1. **Zarzut pierwszy**, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez uznanie, że kryterium wskazania z art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2014/119/WPZiB zmienionej drugą decyzją zmieniającą jest zgodne z celami wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa wyrażonymi w art. 21 TUE. Sąd zaniechał przyznania, że zarzucane czyny polegające na sprzeniewierzeniu środków publicznych powinny być przynajmniej przedmiotem postępowania karnego lub innych postępowań sądowych w danym państwie w sytuacji gdy – jak w niniejszej sprawie – istnieją wiarygodne dowody na to, że dane państwo nie posiada spójnej i odpowiedniej historii przestrzegania zasad podstawowych praw człowieka lub poszanowania państwa prawa.
2. **Zarzut drugi**, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez (1) niestwierdzenie, że istnieją wiarygodne dowody na brak historii przestrzegania zasad podstawowych praw człowieka lub poszanowania państwa prawa na Ukrainie oraz (2) uznaniu, na podstawie dowodów, na których oparła się Rada Unii Europejskiej, niektórych organów ukraińskich za „wysokiej rangi organ wymiaru sprawiedliwości”. Sąd naruszył prawo również w ten sposób, że nie przedstawił żadnego uzasadnienia swego stanowiska w tych kwestiach.
3. **Zarzut trzeci**, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez stwierdzenie, że (1) umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie na podstawie pisma organów ukraińskich z dnia 30 grudnia 2014 r. spełniało kryteria wskazania oraz że (2) Rada nie popełniła oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniająca decyzję Rady 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 września 2016 r. w sprawie T-207/15, National Iranian Tanker Company/Rada, wniesione w dniu 24 listopada 2016 r. przez National Iranian Tanker Company

(Sprawa C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: National Iranian Tanker Company (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 września 2016 r. w sprawie T-207/15, National Iranian Tanker Company/Rada;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w toku postępowania przed Sądem, a w szczególności:
  - stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/236 z dnia 12 lutego 2015 r.⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/230 z dnia 12 lutego 2015 r.⁽²⁾, w zakresie, w jakim akty te mają zastosowanie do wnoszącego odwołanie;
  - tytułem ewentualnym, stwierdzenie, że zarówno art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r.⁽³⁾ (ze zmianami), jak i art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r.⁽⁴⁾ (ze zmianami), nie mają zastosowania w zakresie, w jakim dotyczą wnoszącego odwołanie, ze względu na niezgodność z prawem tych przepisów; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Rada popełniła błąd poprzez stwierdzenie, że decyzja Rady (WPZiB) 2015/236 z dnia 12 lutego 2015 r. i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/230 z dnia 12 lutego 2015 r. nie naruszają zasad powagi rzeczy osądzonej, pewności prawa, uzasadnionych oczekiwań oraz prawomocności lub prawa do skutecznego środka prawnego, które to prawo zostało ustanowione w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, w którym wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd popełnił błąd poprzez stwierdzenie, że wobec wnoszącego odwołanie zostały spełnione kryteria umieszczenia w wykazie.
3. Zarzut trzeci, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd błędnie stwierdził, iż ingerencja w prawa podstawowe wnoszącego odwołanie była proporcjonalna.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że Sąd popełnił błąd poprzez oddalenie podniesionego przez wnoszącego odwołanie tytułem ewentualnym argumentu, iż szeroka wykładnia kryterium umieszczenia w wykazie spowoduje, że kryterium to będzie nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/236 z dnia 12 lutego 2015 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 39, s. 18).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/230 z dnia 12 lutego 2015 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 39, s. 3).

⁽³⁾ 2010/413/WPZiB: Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 września 2016 r. w sprawie T-467/
13 Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2016 r. przez
Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd**

(Sprawa C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (przedstawiciele: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska